

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

11. 03. 2024 - 17. 03. 2024

motto týdne:

„Naučte se konat dobro.“

PONDĚLÍ 11. 03. sv. Eulogiuse z Córdoby, mučedníka

Iz 65,17-21; Žl 30,2+4.5-6.11-12a+13b Komentář: **Jan 4,43-54**

Uzdravení syna královského úředníka mělo za následek to, že uvěřil nejen úředník, ale i všichni v jeho domě. Dokážu se podělit o radost, kterou víra přináší?

ÚTERÝ 12. 03. blah. Angely Salawa, laik TOR

Ez 47,1-9.12; Žl 46,2-3.5-6.8-9 Komentář: **Jan 5,1-3a.5-16**

Skoro čtyřicet let byl tento nemocný ponechán sám sobě. Dle svých slov neměl nikoho, kdo by mu pomohl. A „pravověrní“ dokážou jen kritizovat, že mu Pán pomohl zrovna v sobotu...

STŘEDA 13. 03. sv. Kristýny, mučednici

Iz 49,8-15; Žl 145,8-9.13cd-14.17-18 Komentář: **Jan 5,17-30**

Jako Ježíš zdůrazňuje svou jednotu s Otcem, podobně mám mít i já důvěrný vztah k Bohu. Ostatně i On si přeje být činný ve světě skrze mne.

ČTVRTEK 14. 03. sv. Matyldy, královny

Ex 32,7-14; Žl 106,19-20.21-22.23 Komentář: **Jan 5,31-47**

Svědectví o Ježíšovi právě na základě toho, co vykonal, je mým úkolem. Kéž při svém skromném snažení zažiji něco z krásy důvěrného vztahu, který má On se svým Otcem. S přispěním Ducha svatého!

PÁTEK 15. 03. sv. Klementa Maria Hofbauera, kněze

Mdr 2,1a.12-22; Žl 34,17-18.19-20.21+23 Komentář: **Jan 7,1-2.10.25-30**

Předsudky a falešné představy jsou i dnes překážkou víry. Pronásledování a nepochopení, které náš Pán zažil sám na sobě, přetrvává i dnes...

SOBOTA 16. 03. sv. Heriberta, arcibiskupa

Jer 11,18-20; Žl 7,2-3.9bc-10.11-12 Komentář: **Jan 7,40-53**

Znalci Písem zkoumali, odkud Mesiáš přijde, ale přes tolik znamení nebyli ochotni uvěřit. Dnes máme mnoho vědomostí o Božích věcech, ale srdce můžeme mít podobně uzavřené.

5. neděle postní - Cyklus B - 17. 03. 2024 Tato neděle patří k vrcholu postní přípravy na Velikonoce. Texty vysvětlují smysl Kristovy smrti. Tato neděle je také nesena intenzivní modlitbou za katechumeny, kteří se připravují na křest.

1. ČTENÍ

Prorok Jeremiáš doprovází tragické roky před pádem Izraele do Babylonského zajetí (586 př. Kr.), které proběhlo ve dvou vlnách. Náš text spadá do období po první vlně. Izrael je konstituován jako lid mající s Bohem smlouvu. Porušením smlouvy přestává dokument platit a Bůh odstupuje od ochrany. Izrael ale porušuje smlouvu téměř nepřetržitě. Může tento stav Bůh změnit?

Jer 31,31-34

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pánem – praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech – praví Hospodin: Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ Neboť mě poznají všichni od nejmenšího do největšího – praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.

ŽALM 51

Kající žalm je modlitbou krále Davida (kolem roku 1000 př. Kr.), který zhřešil. Ale je i modlitbou kajícího události, od nichž se odvíjelo první čtení. Vyjadřuje nejen lítost, ale i víru v Boží milosrdenství.

Odpověď: Odpověď: Stvoř mi čisté srdce, Bože!

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, – pro své velké slitování zahlad' mou nepravost. – Úplně ze mě smyj mou vinu – a očist' mě od mého hříchu. Stvoř mi čisté srdce, Bože! – Obnov ve mně ducha vytrvalosti. – Neodvrhuj mě od své tváře – a neodnímej mi svého svatého ducha. Vrat' mi radost ze své ochrany – a posilni mou velkodušnost. – Bezbožné budu učit tvým cestám – a hříšníci se budou obracet k tobě.

2. ČTENÍ

Autor listu usiluje povzbudit čtenáře k návratu k podstatě víry. Čteme velmi obtížný text. Ježíš jako nový velekněz přináší oběť, která nám otevřela cestu k Bohu (4,14-16). Následují argumenty dokazující, že Ježíš je pravý velekněz (5,1-9). Klíčový je pak pojem Kristovy poslušnosti (věrnosti).

Žid 5,7-9

Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit,

a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn Boží, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonil své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají.

EVANGELIUM

Týden před Velikonocemi vjíždí Ježíš do Jeruzaléma. Druhého dne se setká s řeckými poutníky („pohany“). A právě zde zaznívá pojem „přišla hodina“, který vyjadřuje jedno z tajemství Janova evangelia (srov. rozhovor v Káně Galilejské, Jan 2). Ježíš ví, co ho čeká, ale také ví, jak zásadní je projít touto hodinou záchrany.

Jan 12,20-33

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou.

Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobod' mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“

Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „To k němu promluvil anděl.“ Ježíš jim na to řekl: „Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě.“

Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

K ZAMYŠLENÍ

Vrcholí postní doba jako čas duchovní obnovy a reflexe naší víry. Potkáváme Ježíše nikoli jako superhrdinu z filmů, ale jako někoho, kdo mluví o své smrti. „Co mám říci? Otče, vysvobod' mě od té hodiny?

Ale právě kvůli té hodině jsem přišel.“ Jak to kontrastuje s fanoušky, kteří přišli za Filipem, aby mohli získat nějaký zážitek, tehdejší „selfie“ s Ježíšem. On ale není atrakcí, není příspěvkem do poličky kuriozit z našich cest. Buď bude v našich životech hrát klíčovou roli jako jediný most mezi námi a Bohem Otcem, anebo ho vůbec nepotkáme.